

d) yde den bistandsydende stat eller personer eller andre juridiske personer, der handler på vegne af denne, erstatning:

- 1) ved dødsfald eller personskaade på den bistandsydende stats mandskab eller personer, der handler på vegne af denne;
- 2) ved tab eller skade på udstyr eller materialer, der ikke er til forbrug, og som vedkommer bistanden;

undtagen er tilfælde af forsætlig forseelse begået af de personer, som har forårsaget død, personskaade, tab eller skade.

3. Denne artikel forhindrer ikke erstatning eller skadesløsholdelse i henhold til internationale aftaler eller en stats nationale lovgivning, der finder anvendelse i denne forbindelse.

4. Det fremgår ikke af denne artikel, at den bistandssøgende stat skal anmodes om at bringe stk. 2 helt eller delvis i anvendelse over for sine statsborgere eller permanente indbyggere.

5. En stat kan, når den underskriver, ratificerer, accepterer eller tiltræder denne konvention, erklære:

- a) at den ikke anser sig for bundet, helt eller delvis, af stk. 2;
- b) at den ikke, i tilfælde af grov uagtsomhed begået af personer, som har forårsaget død, personskaade, tab eller skade, vil anvende stk. 2, hverken helt eller delvist.

6. En konventionskontraherende stat, der har fremsat en erklæring i overensstemmelse med stk. 5, kan til enhver tid tilbagekalde den ved at give depositaren meddelelse herom.

Artikel 11

Bistandens ophør

Den bistandssøgende stat eller den bistandsydende stat kan til enhver tid efter hensigtsmæssig konsultation og skriftlig meddelelse, anmode om ophør af bistand, der er modtaget eller ydet i henhold til denne konvention. Når anmodningen er fremsat, skal de involverede parter i samråd tilrettelægge en behørig afslutning af bistanden.

Artikel 12

Forholdet til andre internationale aftaler

Denne konvention berører ikke de konventionskontraherende staters gensidige rettigheder

og pligter ifølge de eksisterende internationale aftaler, som vedrører anliggender, der er omfattet af nærværende konvention, eller ifølge fremtidige internationale aftaler, der er indgået i overensstemmelse med denne konventions målsætning og formål.

Artikel 13

Bilæggelse af tvistigheder

1. I tilfælde af en tvistighed mellem konventionskontraherende stater eller mellem en konventionskontraherende stat og Agenturet om fortolkningen og anvendelsen af denne konvention, skal tvistighedens parter konferer med det formål at bilægge tvistigheden ved forhandling eller på anden fredelig måde, som måtte være acceptabel for parterne.

2. Såfremt en tvistighed af denne art mellem konventionskontraherende stater ikke kan bilægges inden for et år fra anmodning om konsultation i henhold til stk. 1, vil den efter anmodning fra en af parterne i tvistigheden, blive henvist til voldgiftsavgørelse eller til afgørelse ved Den Internationale Domstol. Hvis en tvistighed henvises til voldgiftsavgørelse og parterne ikke inden for seks måneder fra datoen for anmodning, er enige om vilkårene for voldgiften, kan en part anmode præsidenten for Den Internationale Domstol eller De forenede Nationers generalsekretær om at udnævne en eller flere voldgiftsmænd. Hvis der foreligger modstridende anmodninger fra tvistighedens parter, skal anmodningen til De forenede Nationers generalsekretær have fortrinsret.

3. Når nærværende konvention underskrives, ratificeres, accepteres, godkendes eller tiltrædes, kan en stat erklære, at den ikke anser sig for at være bundet af den eller begge de i stk. 2 omtalte procedurer til bilæggelse af tvistigheder. De øvrige konventionskontraherende stater er da ikke bundet af en procedure til bilæggelse af tvistigheder, der er omtalt i stk. 2, og som omfatter en konventionskontraherende stat, som har afgivet en sådan erklæring.

4. En konventionskontraherende stat, som har fremsat en erklæring i overensstemmelse med stk. 3, kan til enhver tid trække den tilbage ved at give depositaren meddelelse herom.